

Topada entre un grup de famílies i l'escola Sant Ignasi amb la segregació de teló de fons

Arran d'haver-se quedat sense plaça en els centres públics que havien demanat durant la preinscripció, diverses mares i pares del barri de la Mion-Puigberenguer van demanar al Departament d'Ensenyament que se'ls oferís una solució, que van acabar rebutjant: "no resolía el problema real que tenim els ciutadans de Manresa"

L'escola Sant Ignasi, vista des de fora | NCB

"L'escola pública és l'escola del barri, però es veu que l'Ajuntament de Manresa no pensa el mateix". Així comença l'escrit que un grup de mares i pares va redactar per donar a conèixer el que els havia passat durant el procés de preinscripció de les seves filles i fills. Tots ells, veïns del barri de la Mion-Puigberenguer, van trobar-se que no se'ls havia assignat cap dels centres que havien escollit. Veient que el nombre de famílies que s'havien quedat sense plaça era força nombrós (eren gairebé una trentena), van decidir unir-se i "posar-nos en contacte amb el Departament d'Ensenyament perquè obrís una tercera línia a Puigberenguer, que era l'escola on més infants es quedaven sense plaça", expliquen ells mateixos.

L'ens públic els va convocar a una reunió, en la qual hi va ser present l'inspector i representant dels Serveis Territorials d'Educació a la Catalunya Central, Albert Ramírez. "La seva resposta va ser que si fos necessari, s'obriria una tercera línia a l'escola Sant Ignasi" perquè l'alumnat sense plaça hi pogués entrar en bloc, exposen les mares i pares afectats, tot assenyalant que "no ho

vam entendre, ja que en aquest centre havien sobrat places i, per tant, no requeria d'una línia extra".

"El que creiem que volien aconseguir amb aquesta proposta era solucionar el problema de segregació que tenen les escoles de la ciutat", sentencien les famílies. Un problema, asseguren, que "lluny de resoldre res, el que provoca és que la gent que vivim aquí ens acabem veient obligats a desplaçar-nos en un altre barri o poble per dur els nens a classe" o, fins i tot, "en un centre concertat". I això és el que no volen, precisament: "el que volem és l'escola del nostre barri, de qualitat; una escola on els infants hi puguin anar sols a peu perquè la tenen a prop de casa", al·leguen.

La visita al Sant Ignasi

Tot i no veure amb bons ulls l'ofertament per part del Departament, les famílies afectades van accedir a fer una visita guiada al Sant Ignasi per a conèixer el projecte educatiu que s'hi duu a terme.

"Va ser un desastre". Així és com qualifica aquella jornada de portes obertes extraordinària la directora del centre en qüestió, Montserrat Martí. "Algunes de les famílies que van venir van tenir una actitud molt despectiva cap al centre, deixant anar comentaris com *aquesta escola no la vol ningú o nosaltres no volem portar els fills en una escola de segona*", lamenta, mentre afegeix que "fins i tot van desprestigiar la professionalitat dels docents": "hi va haver alguns pares i mares que ens van venir a demanar perdó, al final", destaca.

Convençuda que el motiu d'aquell comportament beu "dels prejudicis i del desconeixement", Martí defensa que "el fet que el nostre centre tingui població barrejada, beneficia l'alumnat i ens ajuda molt a treballar la cohesió social". En aquest sentit, també recorda que el Sant Ignasi va ser de les primeres escoles de Manresa a rebre immigració: "va ser la negativa de les famílies nascudes aquí de portar els seus fills en una escola on hi havia nenes i nens de fora, la que ha provocat que ara mateix, el percentatge d'infants migrats sigui molt superior a la resta".

D'altra banda, la directora també posa de manifest que el fet de ser considerada una escola de màxima complexitat "no vol dir, en cap cas, que sigui menys competent que les altres". L'únic que vol dir, emfatitza, "és que tenim un nombre més elevat de famílies que viuen en situació de pobresa", i per això "rebem més ajudes per part de l'administració".

Sigui com sigui, aquella jornada de portes obertes no va acabar amb final feliç: només dues de les prop de trenta famílies que hi van prendre part van acabar apuntant els seus fills al centre. Això vol dir, doncs, que el Sant Ignasi encetarà el curs vinent sense una tercera línia.

"Aquestes famílies s'han deixat perdre una oportunitat"

El fill de la Lídia Sala [nom fictici; l'entrevistada es vol mantenir en l'anonimat] començarà P4 el curs vinent. El P3 el va fer al Sant Ignasi, però ara, ella i la seva parella el volen canviar d'escola: "no és que no ens agradi el seu projecte educatiu; al contrari! Però creiem que té un problema de segregació important".

Sala és conscient que el que diu és dur de sentir. Tant de bo no s'hagués de trobar en aquesta situació: "nosaltres estem completament a favor de la diversitat i de la multiculturalitat, però el cas és que la realitat del Sant Ignasi no reflecteix la que es viu a la ciutat de Manresa", manifesta. I això, assenyala, "no és responsabilitat ni de l'escola ni de la gent que hi va, sinó d'aquelles famílies d'aquí que s'omplen la boca dient que aposten per l'ensenyament públic però que a l'hora de la veritat, si no els toca el centre que havien demanat, opten per anar a la concertada".

"Nosaltres teníem molt clar que volíem que el nostre fill anés a la pública, i per això, quan vam veure que ens havia tocat el Sant Ignasi, no vam plantejar-nos marxar-ne en cap moment",

explica Sala, tot afegint que "a més, tothom ens havia parlat molt bé de l'equip docent i quan vam anar a la jornada de portes obertes, va ser la que més ens va agradar de totes les que havíem vist".

Tot i així, i valorant aquest primer curs a l'escola en qüestió, Sala és clara: "no volem fer cap experiment amb el nostre fill; creiem que educar-se en un entorn determinat pot tenir conseqüències, i no hem de perdre de vista que el model familiar i educatiu de molts dels infants que van al Sant Ignasi dista molt del que nosaltres volem transmetre". "L'escola ens agrada molt i els mestres fan una feina excel·lent, però si no hi ha voluntat ciutadana ni política, la situació de segregació no s'arreglarà mai", sentència.

En aquest sentit, i sent coneixedora de l'ofertament que el departament va fer als pares i mares dels infants que començaran P3, Sala no entén "com s'han deixat perdre aquesta oportunitat; tant de bo nosaltres l'haguéssim tingut", exclama. "Obrir una línia nova amb nens i nenes nascuts aquí en una escola amb tanta segregació hagués estat fantàstic i hagués suposat l'inici d'un canvi molt positiu", reflexiona.